

ДО
ПРЕЗИДЕНТА НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-Н РУМЕН РАДЕВ

ПОЗИЦИЯ

НА ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ОТНОСНО Законопроект за изменение и допълнение на Закона за опазване на околната среда,
приет от Народното събрание на 27.07.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕЗИДЕНТ,

Представителните организации на работодателите у нас, обединени в Асоциацията на организациите на българските работодатели – Асоциацията на индустриалния капитал в България, Българска стопанска камара, Българска търговско-промишлена палата и Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България - с настоящото изразяват подкрепата си на приетия от Народното събрание на 27.07.2017 г. Законопроект за изменение и допълнение на Закона за опазване на околната среда.

Категорично заставаме зад основната цел на въведените промени, а именно облекчаване на процедурите по обжалване във връзка с осъществяването на инвестиционни проекти от най-значим обществен интерес, а именно обектите от национално значение и стратегическа важност.

Бихме искали да подчертаем, че приетият законопроект по никакъв начин не ограничава правото на заинтересованите граждани и юридически лица да обжалват актовете на компетентния орган във връзка с екологичните процедури по допускането на реализацията на тези най-значими за обществото инвестиционни проекти. Съгласно чл. 93, ал. 2, т. 4 и чл. 94, ал. 1, т. 5 от действащия Закон за опазване на околната среда (ЗООС) компетентен орган относно преценката за необходимостта от извършване на ОВОС и вземане на решение по ОВОС за обекти с национално

значение е внаши Министър на околната среда и водите (МОСВ). Освен това, съгласно чл. 6а, т. 1, б. "в" от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (във връзка със съответните разпоредби от ЗУТ: чл. 124а, ал. 4, т. 2; чл. 129, ал. 3, т. 2, б. "б"; чл. 141 ал. 6, т. 2, б. "б"; чл. 145, ал. 1, т. 3, б. "б"; чл. 148, ал. 3, т. 2, б. "б"), МОСВ е компетентен орган относно издаването на съответните административни актове по оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, касаещи обекти с национално значение. Следователно МОСВ е винаги компетентния орган за издаване на административните актове във връзка с екологичните процедури, касаещи обекти с национално значение.

Паред с това, действащата правна уредба предвижда двуинстанционно разглеждане на жалбите срещу административните актове във връзка с екологичните процедури, касаещи обекти с национално значение. Съгласно чл. 132, ал. 2, т. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), компетентен да разглежда жалби срещу актове на МОСВ е Върховния административен съд (ВАС) като първа инстанция. Същевременно, предвид разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от АПК, решението на ВАС като първа инстанция, подлежи на обжалване отново пред ВАС като касационна инстанция. С други думи действащата правна уредба предвижда въпросните жалби да се разглеждат два пъти от един и същ съд – ВАС. В тази връзка, следва да се обърне внимание, че по принцип касационното обжалване включва единствено проверка относно правилното прилагане на закона, на база на вече установените от първата инстанция факти (чл. 220 от АПК), т.е. в случая предмет на касационното обжалване би могло да бъде единствено проверката от страна на ВАС (макар и действащ в различен състав) на правилното приложение на закона отново от страна на ВАС като първа инстанция. Подобна допълнителна проверка би била оправдана единствено, ако не би довела до заплаха за реализацията на проекта. В тази връзка трябва да се има предвид, че с оглед наговареността на ВАС, разглеждането на въпросните жалби от ВАС на две инстанции действително отнема значително време, което поставя под съществен риск реализацията на проектите. Очевидно е, че за инвестиционни проекти от най-значим обществен интерес, каквито са обектите, които са едновременно от национално значение и стратегическа важност, повторното разглеждане на казуса на ВАС е неоправдано и всъщност не отговаря на обществения интерес.

Бихме искали да обърнем внимание, че законодателството ни вече е възприело принципа за едноинстанционно разглеждане на жалбите срещу административни актове, касаещи реализацията на обекти от национално значение. В този смисъл са действащите разпоредби на чл. 215, ал. 7 от ЗУТ.

В обобщение, приетите промени по никакъв начин не ограничават правото на жалби, нито застрашават законосъобразното протичане на екологичните процедури. За това сам по себе си гарантира и фактът, че актовете по тези процедури се издават от най-висшия държавен орган в областта на защитата на екологията и околната среда, а именно МОСВ, а жалбите по тях се разглеждат от най-висшия административен съд – ВАС.

Може да цитираме редица стратегически инфраструктурни обекти, чиято реализация беше забавена с години заради безпредметни жалби и твърдо вярваме, че единствените, които биха имали полза от налагането на вето върху приетия Законопроект за изменение и допълнение на Закона за опазване на околната среда са няколко псевдо-природозащитни организации, които години наред препятстват инвестиционния процес и растежа на икономиката ни, превръщайки т.нар. екологичен рекет в своя основна дейност.

6 август 2017 г.

С УВАЖЕНИЕ,

**ОТ ИМЕТО И ПО ПОРЪЧЕНИЕ НА
АИКБ, БСК, БТПП И КРИВ:**